

Polyanthea Sacra

Ex Universæ Sacræ Scripturæ Utriusque Testamenti Figuris, Symbolis, Testimoniis, Nec Non E Selectis Patrum, Aliorumque Authorum, Sententiis, eruditis Interpretationibus, Similitudinibus, rarisque Historiis collecta, Et Copiosis, Exquisitisque Materiis Moralibus De Virtutibus Et Vitiis Pro ...

Spanner, Andreas

Augustae Vindelicorum, 1702

§. 5. Ad orationem exaudiendam promptus Deus. Ex Deus. Ex Veteri. Ex Novo. Ex Patribus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-79369](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-79369)

Orationis alia laudes.

Pater gratias ago tibi &c. Joan. 11. 41. Si Christus verus Deus, quid prece opus? Hilarius in Catena: non prece eguit: nobis oravit, ne Filius ignoraretur.

Oratio mortalium viaticum. S. Basilius Seleuc. or. 21.

Mater orationis est solitudo: oratio autem divinae gloriae demonstratio. S. Joan. Damasc. or. de D. transig.

Oratio virginitatis sigillum est, matrimonii fides, Viatoribus scutum, dormientium custos, vigilantium fiducia, agricolarum fertilitas, navigantium salus, fatigantium requies, mœrentium consolatio, nuptias contrahentium corona, natalitii festi celebratio, morientium funus. S. Gregor. Nys. de orat. or. 1.

Oratio corporum robur, rei familiaris administratio, recta Juris legumque constitutio, regni potentia; trophæum, atque vexillum belli, tutela pacis. Oratio virginitatis sigillum est, fides nuptiarum, Viatorum præsidium, dormientium custos, navigantium salus. Oratio reorum patrona, victorum relaxatio, mœrentium consolatio, lætantium jucunditas, lugentium solamen, celebritas festi natalitii, morientium sepultura. S. Ephrem de orat.

Quicumque orandi donò præditi sunt, ingenti privilegio sunt donati. Similes enim iis sunt, quos reges ita familiares habent, ut eorum ingressus nunquam prohibeatur. Isidorus Clarus l. 1. or. 18.

Dulce vehiculum est in via oratio, fidelis præcurfor ad Dominum, primitians ei adventum ascendentis. Petrus Blef. l. 21. in Asc. D.

Qui pecuniam habet, omnia habet, quæ illi necessaria sunt, quia eâ datâ omnia emere potest. Itâ oratio est pecunia spiritualis; quâ mediâ omnia acquirimus, quæ volumus. Olor. D. 5. Pascha.

Qui dedit vivere, docuit & orare. S. Cyprian. lib. de or. Dom. q. d. videte misericordiam Dei: nam, cum rebus tam multis indigeamus ad vitam sustentandam; re unicâ, hoc est, solâ oratione opus est, omnia illa parare. Did. Niss. D. 21. Pent. 5. 5.

§. V.

Ad orationem exaudiendam promptus Deus.

Ex Veteri.

Constitu mihi, quando deprecer pro te. Ex. 8. 9. Cur optionem temporis dat Pharaoni? Respondet Abulensis hic q. 5. quia, si diceret se hac die potius, quam aliâ oraturum; putaret Pharaon; Deum non semper promptum. Mendoza in 1. Reg. annot. 8.

Qui respondit, cras. ib. v. 10. Beneficium odit, dum differri vult: adeoque Deum tractis moris offendit; ut beneficii dilationem a quis, & submerfione, vindicârit. S. Ambros.

l. de Cain, & Abel: cum deberet in tantâ positus necessitate rogare, ut jam oraret, nec differret; respondit: crastinô die; otiosus, & negligens; morâ poenam Ægypti soluturus excidiô. Naxera in Jos. 8. 5. 5.

Itâ ut tintinabulum sit aurcum. Ex. 28. 34. Sanctuarium ingressurus summus Sacerdos, tintinabulis aureis personantibus cingebatur. Principes viri apud se habere solent tintinabula, quorum pulsa suis famulis præscribunt tempus ad se ingrediendi; ut non intro famuli, quando volunt, sed quando jubentur, ingrediantur; at verò Deus non apud se hæc tintinabula servabat; sed Sacerdoti committebat: ut ostenderet, orandi, & ingrediendi ad se, tempus non ab ipso Domino, sed à famulo præscribendum. Mendoza in 1. Reg. annot. 8.

Cumque elevasset Moyses manum, percussit virgâ bis silicem, egressa sunt aquæ largissimæ. Num. 20. 11. Hic Deus in Moysen, & Aaron, itâ exasperatus est; ut transire Jordanem prohibeat, morteque condemnet. *Non introducetis &c.* Mortis luunt poenas, pro levi, ut multi putant, culpa; cum Aaron pro sacrilego vitali opificio poenas capitales non solverit. Beneficium dubitatione tardârunt. Naxera in Jos. 8. 5. 5.

Ne timeas, neq. formides. Tolle tecum omnem multitudinem pugnatorum - surgens diluculo recensuit socios &c. Jos. 8. 1. 10. Expeditionem accelerat: ne, dum Numinis liberalitatem vel tantillum retardat, iram incurrat: nam scit, Deo quàm maximè displicere, qui beneficiis ejus vel tantillum resistit. Id. ib.

Surge, & comede. 3. Reg. 19. 5. Cujus præstat beneficium? amici, qui plures; an Angeli, qui unum panem porrexerit? dico Angeli: quia non rogatus dedit, & preces prævenit. Deum factis expressit; dum dormientem excitavit, & in oblii finum donum ingessit. Id. in Jos. 15. 5. 35.

Osculetur me osculo oris sui. Cant. 1. 1. Dixerat quasi ad absentem. Debuisset item dicere, *quia meliora sunt ubera ejus vino.* Mutat modum loquendi, & præsentem alloquitur. O ingens vis orationis! vix sunt finita verba, & jam oratio est exaudita. de Ponce hic Exh. 2.

Clamabis; & dices, ecce adsum. Il. 58. 9. Cum nondum ad finem oratio venerit; ipsum orationis filum interrumpet, & dices, ecce adsum. Pinna in Eccl. 2. Ethol. 31.

Vidit, & aperiatus est, quia non est, qui occurrat. Il. 59. 16. Pagninus: admiratus est, quia non esset, qui oraret. Alii: infirmatus est, ceu lactis abundans nutrix; quæ, si mamillas non exoneret, infirmatur. S. Thom. Chrysoft. Hieron. & Ambr. legunt: vidit Dominus, & depauperatus est: sicut mercatores, si expositas merces non vendant, pauperes fiunt.

Quasi erant me - Ecce ego: ecce ego. Il. 65. 1. Nota alacritatem nostram erga Deum; vicissim Dei alacritatem, & beneficia, in nos provocare. Deus enim munificentissimus munificens.

ficentia se vincti non patitur; sed volentibus sponte occurrit, eorumque vota implet; imò superat. Hoc significat hæc iteratio: *ecce ego, ecce ego*. Cornelius hic.

Decies millies centena millia assistebant ei. Dan. 7. 10. Agnosco ingentem numerum cubicularium Dei: non tamen puto, eos illic adesse, ut arceant supplices. S. August. l. de temp. 171. stant Angeli ad januam; ut introducant, non repellant; ut suggerant, non ut terreat. Hoc amat janua Salvatoris; ut pulsatoribus semper abundet, opportunis, importunis. Propterea ipse Dominus, videns januam suam à petitorum voce, & à pulsantium clamore, silere; invitavit omnes; omnibus paratus tribuere pietatem: *petite, & dabitur vobis, pulsate*. Luc. 11. 9. Nulla est pompa in janua mea; ego sum janua. Oliva t. 1. conc. 31. quinto die Ven. in Quadr.

Ex Novo.

Volo, mundare. Matth. 8. 3. S. Ambros. l. 5. in Luc. illud mirabile, quòd eò sanavit genere, quò fuerat obsecratus. Mira Christi bonitas: quæ non solum dat homini sanitatem, sed etiam modum, quem is præscriperat, in largiendo servat. Sylveira hic.

Tenuit manum ejus. Matth. 9. 25. Præstitit Christus, & rem, & modum, petita: dixerat enim archisynagogus: *veni, & impone manum tuam super eam*. Sylveira hic.

Fiat tibi, sicut vis. Matth. 15. 28.

O mulier! magna est fides tua. ib. Quid hanc fidem adeò commendat? preces, & vota, multiplicat. Nihil talis esset fidei, Deum haud credidisset: videbat enim, diu retinere beneficium, differre vota; quæ omnia divinitatis ingenio ad speciem quodammodo repugnabant. Homini enim in more, cum importunius rogantur, differre beneficia: Deus verò festinat antevertere vota. Ergo beneficentiam tardantem aspicere, & Deum credere, eximia erat fidei elogium. Naxera in Jos. 15. §. 35.

Quis vestrum habebit amicum &c. Luc. 11. 5. 7. S. Chrysol. l. 39. O quam pulsanti iste gelavit occurrere, qui sic secreti sui cubile collocavit ad januam: qui, dormientibus servulis, pulsantis necessitatem solus, & primus audivit. Nota: in eodem cubili cum Domino servi dormiunt: quibus incumbere attendere, quis pulsaret ad januam, nè Domini quies turbaretur. Et tamen solus Dominus vigilat; servi dormiunt, cum homo petens panes, pulsatur. Pro certo habe: quòd, cum necessitate laborabis, omnes in tui auxilium dormiunt; solus Dominus vigilat, & opem fert. Sylveira hic. 20. q. 4.

Domine, memento mei, cum veneris in regnum tuum. Luc. 23. 42. Dominus respondit: *hodie*. Euseb. Emis. hom. de B. latrone: hodie inquit q. d. quid me ò fidelis meus, & unicus tanti testis triumphus; quid me tantò tempore exorandum putas, ut in die iudicii mei meminerim tui? quid me ad præsentem retributionem paratum longè dissimulas? quid in futura sæcula fidem in te perfectam fatigas?

Polyanthea Sacra, Tom. II.

Quasi perfecta fidei non congruat; & Deum credere, & diu beneficia tractatum putare. Naxera in Jos. 8. §. 5.

Vis sanus fieri? Joan. 5. 6. S. Cyrill. Alex. l. 2. c. 124. interrogatio huiusmodi, si vellet rem optatam consequi, ad intelligendum reducit, quòd ipse facile id præstare possit.

Ego sum ostium. Joan. 10. 7. Nam sicut ostium primum intrantibus domum occurrit, imò excipit; sic Christus D. non modò petentes audit; verum etiam ad petendum invitat, & laceffit. Imò dicit Joan. 14. 6. *ego sum via*: quia licet ostium intrantes excipiat; quandoque tamen clauditur, & aditum negat: at via semper, diu, noctuque, patet. Pinna in Ecl. 2. Eth. 31.

Ex Patribus.

Mavult D. Jesus nimio in Discipulos amore propensus, petentibus his, quæ cognitu invidia judicaret, videri ignorare, quam negare. Marci 13. 32. Plusque amat nostram utilitatem instruere, quam suam potentiam demonstrare. S. Ambros. l. 5. c. 6. de Fide.

Non ambigendum est, quin libenter pulsanti aperiat. (Luc. 11. 9.) qui nondum pulsantem hortatur, ut pulsaret. Richardus à S. Victore. tr. de grad. char. c. 3.

Suavis Dominus, & mitis, patentem habet januam pietatis: nec recusat inde pulsantes; sed accusat potius negligentes. Neque enim aliquid petitur, quòd non habeat; ut, cum non dederit, erubescat. S. Fulgentinus serm. omni tempore dicendo.

Non assistit miles, qui expellat; non satellites, qui tempus interrumpat. Non est, qui dicat: non est nunc tempus accedendi, veni postea: sed quando veneris, stat audiens; etiam si tempore prandii, etiam si tempore coenæ, etiam si nocte intempestæ. S. Chrysol. in Ps. 4. apud Mendoza in 1. Reg. annot. 8.

§. VI.

Oratio luctatur cum Deo, tenet eum.

ET ecce vir luctabatur cum eo usq; mane. Gen. 32. 24. Sicut ille Jacob luctatus est cum illo Angelo, in quò sine dubio Deus erat; qui & victum se fatebatur: ita luctari debet verbi Dei amator cum sermone, vel Scripturâ, quæ est ex Deo; nec dimittere, antequam vincat vincti volentem; sensumque comprehendat utilem in litera latentem. Lucta enim pulcherrima est, tam diu perseverare petendo donec inveniat pulsando; donec sibi aperiat. Rupertus l. 7. in Matth. 7. Hæc sunt duo brachia, scilicet oratio, & lacrymæ, quibus Jacob cum Domino luctatus est. Hugo Card. in 1. Reg. 1. 3. Si quæras, quare Deus sic luctabatur, quòd luctantem superare noller? Ad hoc est prima ratio: ad monstrandum scilicet, efficaciam fortis, & fiducialis, orationis. S. Thom. Aqu. in Gen. 32.

H h

Di